

Predica de la Zürich

Duminică, 27 martie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 1:9-23**: „*De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească; pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu, întăriți, cu toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie, mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților în lumină.*

El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui.

Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină; negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la

nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel”.

Voi da o scurtă mărturie. Ultima călătorie a fost cea mai grea și mai obositoare dintre toate călătoriile pe care le-am făcut până în ziua de astăzi. De data aceasta am fost în cinci țări din Africa, începând din Etiopia, apoi Kenya, mai departe Rwanda, apoi la Kampala, Uganda, din nou în Nairobi și apoi la Dar es Salaam; cu adevărat a fost foarte mult. Am umblat zi și noapte în fiecare țară. A fost necesară o viză; a trebuit să aștept să se întocmească formularele, altfel decât formularele care se fac în mod obișnuit. Apoi a urmat zborul din Dar es Salaam la Zürich. M-am uitat pe monitorul de acolo care arăta distanța zborului din Dar es Salaam la Zürich unde ne-am întors, 6634 km. A fost o călătorie unică. În fiecare țară, în fiecare localitate s-au adunat oameni. Cea mai mică adunare a fost de 800 de persoane, iar cea mai mare de 4000; în total peste 9000-10000 de oameni au ascultat Cuvântul Domnului în aceste cinci țări. A fost o călătorie puternică și binecuvântată de Dumnezeu. Zilnic am primit puteri noi ca să putem continua călătoria și să propovăduim prețiosul Cuvânt veșnic valabil.

Noi putem duce pentru ultima dată Evanghelia deplină întregii omeniri. Cum am spus deseori, noi să fim la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Să nu ne oprim în trecut, ci cu ajutorul lui Dumnezeu să putem propăși. Noi contăm pe revenirea lui Isus Hristos că ea va avea loc în timpul nostru. Semnele timpului vorbesc o limbă clară și avem de spus un singur lucru: pregătiți-vă să stați înaintea Lui ca să-I vedeți slava. Acum este timpul chemării afară, timpul pregătirii pentru acea zi glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Îi aducem mulțumiri Domnului din toată inima. Vă puteți da seama ce se întâmplă în interiorul meu când mă gândesc la toate limbile, când mă gândesc la ce a făcut Dumnezeu în ultimii cincizeci de ani în peste o sută cincizeci de țări pe care le-am vizitat personal și în care am propovăduit Cuvântul. Fie că a fost în Ural, în Siberia, Mongolia, oriunde am fost, Cuvântul Domnului a ajuns până la marginile pământului. Astăzi avem frați din Rusia, din Serbia, Croația, România, Ungaria, Slovacia, toate limbile sunt reprezentate. Scumpi

frați și surori, cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit ca ultimul mesaj să fie propovăduit în toate popoarele și în toate limbile ca mărturie, așa cum a spus El însuși în Cuvânt: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Vă puteți da seama că în anul 1969 am predicat pentru prima dată în Moscova în cea mai mare capelă baptistă? Vă puteți da seama cum de la început Dumnezeu a deschis toate ușile și inimile? Ieri am amintit pe scurt că prima mea călătorie în România a fost în anul 1968. Trupele din Varșovia au intrat în Cehoslovacia, tancurile patrulau în sus și-n jos; eu chiar am ajuns la un punct de control între tancuri. Scumpi frați și surori, chiar și în timpul războiului rece, când Europa a fost împărțită în Est și Vest, Dumnezeu S-a îngrijit ca Cuvântul Său să fie purtat peste toate granițele. Mă gândesc în mod deosebit când eram cu fratele Petrovici în Iugoslavia și de asemenea și în Cehoslovacia de atunci, unde la fiecare câțiva kilometri era control, control. Dar Dumnezeu ne-a păzit și S-a îngrijit ca noi să purtăm Cuvântul acestui ceas. Credem și suntem convinși că noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu și că nu doar teoretic auzim propovăduirea, ci prin har o putem trăi în mod personal.

Când fratele Baumgarten a citit din Coloseni eu m-am gândit că nici n-ar mai trebui ținută o predică. În aceste cuvinte care au fost citite este o predică a Evangheliei depline. Citim încă o dată Col. 1 de la vers. 10: „*pentru ca, astfel, să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune...*”. Dintre aceste fapte bune fac parte: credința, ascultarea. Ce este scris în Amos 3:3? „*Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?*”. Pot merge împreună numai dacă sunt de acord unul cu celălalt. Tot așa noi trebuie să fim de acord cu Dumnezeu ca să putem umbla împreună cu El. Enoh a umblat cu Dumnezeu. Și noi putem spune: noi umblăm cu Dumnezeu. Legătura pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o n-a fost o legătură cu Pavel sau cu fratele Branham. Legătura noastră este o legătură cu Dumnezeu și aceasta ne-a fost restituită, așa cum este scris în Luca 1:17, pentru ca

Domnului să-I fie gătit un popor bine pregătit care să-L întâmpine. Despre aceasta este vorba acum.

Așa cum am citit acum în Col 1:10: „...ca să-I fiți plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoștința lui Dumnezeu”. Apoi este arătat întregul plan de răscumpărare până la vers. 21-22: „Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină”, inacuzabili, neprihăniți. Acesta este harul, aceasta este răscumpărarea, aceasta este iertarea, aceasta este împăcarea. Fără vină. Aceasta o știm foarte bine cu toții. În Ap. 12:5 este arătat, când copilul de parte bărbătească – Mireasa - va fi luat în slavă atunci Satan, pârâșul fraților, va fi aruncat jos. Apoi se va împlini cuvântul din Ap. 12:11, că noi gloata biruitorilor l-am biruit: „prin Sângele Mielului și prin Cuvântul mărturiei noastre”. Noi ne-am pus de partea lui Dumnezeu. Tot ceea ce s-a întâmplat s-a întâmplat pentru noi. Pe cât de sigur Domnul nostru a înviat pe atât de sigur aceasta este garanția pentru învierea ta și a mea. Pe cât de sigur a fost El ridicat în slavă, în trup, pe atât de sigur noi vom trăi schimbarea trupurilor noastre și vom fi ridicați în slavă.

Ieri mi-am luat puțin timp și am citit în duh de rugăciune Luca 22, 23 și 24. Este copleșitor de puternic întregul drum pe care a mers Domnul nostru ca Miel al lui Dumnezeu ca să plătească prețul pentru noi. Ca Miel al lui Dumnezeu Și-a vărsat Sângele pentru ca noi să primim împăcarea și așezarea în înfiere. Este o realitate divină și trebuie să devină o realitate în viața noastră, ca să știm că noi suntem răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El și am înviat într-o viață nouă împreună cu El. Aceasta este o realitate divină. Noi încă suntem în această lume, dar nu suntem din această lume. Domnul nostru a spus: „Voi nu sunteți din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume” (Ioan 17:16). Patria noastră este acolo în slavă, acolo unde nu știi nimic de tristețe și durere, unde totul va avea un sfârșit și noi vom fi la Domnul pentru totdeauna. În 1 Cor. 15 este acest cuvânt minunat despre ceea ce s-a întâmplat pentru noi și cu noi, prin har. Totul este har și încă o dată har.

Citim 1 Cor. 15:21-23: „Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la revenirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos”. El este Cel dintâi rod, apoi noi cei ce suntem ai lui Hristos și așteptăm revenirea Lui. Vers. 24-25: „În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicite orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale”.

Acum am putea citi multe versete biblice și despre înviere, despre mormântul gol. „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat” (Lc. 24:5-6). Și așa cum este scris în Ps. 16 de la v. 8 la 11, tot ceea ce avea să se întâmple a fost spus dinainte. Ps. 16:8: „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin. De aceea inima mi se bucură, sufletul mi se veselește, și trupul mi se odihnește în liniște. Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea”. Aici în Vechiul Testament avem prorocia că acest trup al iubitului nostru Domn care a fost pus în mormânt nu avea să vadă putrezirea, ci înainte va învia. Pur și simplu puternic că tot ceea ce s-a întâmplat atunci a fost spus mai dinainte.

Noi am putea merge în Ps. 47 unde este vorba de ridicarea în slavă a Domnului nostru. Ps. 47:5-8: „Dumnezeu Se suie în mijlocul strigătelor de biruință....”. Tot așa Se va și întoarce, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii vom fi schimbați, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și vom fi cu El în slavă. Ps. 47:6-7: „Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați! Căci Dumnezeu este Împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!”.

Este atât de puternic cum a fost spus și scris totul dinainte în Vechiul Testament. Am putea citi din Ps. 24:7-10: „Porți, ridicați-vă capetele, ridicați-vă; porți veșnice ca să intre Împăratul slavei! –

«Cine este acest Împărat al slavei?» – Domnul cel tare și puternic, Domnul cel viteaz în lupte. Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-le, porți veșnice, ca să între Împăratul slavei! – «Cine este acest Împărat al slavei?» – Domnul oștirilor: El este Împăratul slavei! – Domnul Cel tare și puternic, viteaz în lupte. El a biruit în luptă, El este Biruitorul de pe Golgota, El a zdrobit capul Șarpelui și ne-a dăruit răscumpărarea deplină, prin har.

Scumpi frați și surori, chiar dacă noi mai suntem în acest trup și trecem prin multe încercări, aceasta nu schimbă cu nimic realitatea divină că înaintea întemeierii lumii Domnul ne-a hotărât și ne-a ales ca să fim proprietatea Lui deosebită; și că El ne-a dăruit înfierea, așa cum este scris în Gal. 4, că în Fiul lui Dumnezeu noi am fost reasezați în starea de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dauna căderii în păcat a fost reparată, s-a plătit, s-a achitat, s-a rezolvat. Noi am fost aduși înapoi și avem părtășie cu Dumnezeu nostru, prin har. Lucrul frumos este că și după învierea Sa, Domnul li S-a arătat alor Săi, cum scrie în 1 Cor. 15.

Acum haideți să vă citesc din Fapte 1 unde ne este spus că după învierea Sa, Domnul nostru a petrecut cu ai Săi timp de patruzeci de zile și a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu. Câte zile, câți ani ne-a vorbit Domnul? Câte zile și câți ani a petrecut Domnul cu noi și ne-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu? Noi am propovăduit doar Cuvântul. Nu ne-a vorbit Domnul nouă prin Cuvântul Său în toți acești ani? Noi n-am predicat basme meșteșugite, ci am predicat Cuvântul. Prin Cuvântul Său, Domnul ne-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu, despre toate făgăduințele și despre tot ceea ce El ne-a dăruit.

Citim din Fapte 1 de la v. 2: „de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer; după ce, prin Duhul Sfânt, dăduse poruncile Sale apostolilor pe care-i alesese”. Deja atunci, direct după învierea Sa, Domnul i-a adunat împreună pe ai Săi pe care îi alesese să-I slujească și le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu și le-a dat însărcinări divine. Fiecare din ei a știut exact ceea ce avea de făcut. În vers. 3 este scris: „După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei

despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu". El ni S-a descoperit și nouă ca Cel viu în mijlocul nostru. Până în ziua de azi El mai umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. Până în ziua de azi Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt viu prin descoperire. Până în ziua de azi Domnul este în mijlocul nostru; Cuvântul Său răsună în inimile noastre, iar inimile noastre ard atunci când El ne vorbește. Totul este har.

Mai departe, în vers. 5, este scris: „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt*”. Apoi vers. 8: „*«...Voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.» După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor*”. Un nor L-a ridicat și ei nu L-au mai văzut. Aici avem un cuvânt ieșit din comun: „*un nor L-a ridicat și L-a luat în slavă și L-a ascuns de ochii lor*”.

Eu am citit cât de des este scris despre nor, mai ales în Vechiul Testament unde se spune că Domnul a însoțit pe poporul Său într-un nor supranatural. Apoi în Matei 17:5 este scris că norul supranatural s-a coborât și glasul a răsunat. Dar în Exod 40 citim de câteva ori despre norul supranatural care a însoțit poporul Israel. Același nor supranatural care a însoțit poporul Israel timp de patruzeci de ani l-a întâlnit și pe Saul în drum spre Damasc, și Domnul i-a spus din acel nor: „*Eu sunt Isus pe care-L prigonești*”. Același nor supranatural i s-a arătat fratelui Branham în 28 februarie 1963. Suntem mulțumitori. El este același ieri, azi și în veci. El Se descoperă în Noul și Vechiul Testament ca fiind același. El Se va întoarce pe un nor, iar noi Îl vom întâmpina pe Domnul într-un nor. O dată „*norul*”, la singular, când El Se va întoarce, și apoi „*nori*”, la plural, pentru că noi vom fi răpiți, în nori, de pe întregul pământ, de pe toate continentele noi Îl vom întâmpina în văzduh (1 Tes. 4:17). Cât de prețios este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu! Cu adevărat Domnul S-a coborât în timpul nostru și S-a descoperit ca fiind același.

Fiți atenți! Exod 40 de la v. 34 la 38: „Atunci norul a acoperit Cortul întâlnirii, și slava Domnului a umplut Cortul. Moise nu putea să intre în Cortul întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui, și slava Domnului umplea Cortul. Cât au ținut călătoriile lor, copiii lui Israel porneau numai când se ridica norul deasupra Cortului. Și când nu se ridica norul, nu porneau, până ce nu se ridica. Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor”.

Apoi în 1 Cor. 10 Pavel amintește încă o dată de acest „nor” și a trebuit să spună că cei mai mulți dintre ei n-au fost ascultători lui Dumnezeu. Citim din 1 Cor. 10 de la vers. 1: „Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise; toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos”. Apoi: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie” (v. 5).

Scumpi frați și surori, nu doar să știi ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și apoi să ai parte de aceasta, ci să rămâi credincios în Cuvânt și în voia lui Dumnezeu. Nici o singură dată să nu aluneci în gânduri sau învățături proprii, ci să fii sfințit în Cuvântul adevărului. Nu vom intra în ceea ce se întâmplă sub denumirea „mesajul timpului de sfârșit”. Până la sfârșit noi vom putea recunoaște pe cei care rămân în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu, nu fac nimic deosebit din cineva, ci cu adevărat Îi dau cinstea lui Dumnezeu. Ei nu fac nimic din fratele Branham, nu fac nimic din fratele Frank. Adevărații închinători I se închină lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Cine suntem noi? Suntem robii Dumnezeului celui viu, purtători ai Cuvântului. Dar El este Cuvântul, El este Dumnezeu care lucrează totul în toți. Purtătorii Cuvântului au nevoie de și mai mult har decât ascultătorii. Noi cu toții avem nevoie de harul lui Dumnezeu. Cu adevărat eu pot spune aceasta cu bucurie, spre cinstea Domnului: în toți acești ani Dumnezeu a dăruit har că în această propovăduire a Evangheliei noi am rămas doar în Cuvântul lui Dumnezeu. Nici o singură dată nu am alergat în afara Cuvântului, ci am fost întăriți în

Cuvântul adevărului. Am respectat locul pe care Dumnezeu l-a dat fratelui Branham, ca cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile. Dumnezeu l-a folosit pe el ca un vas pe care Și l-a ales. William Branham a fost un om supus acelorași slăbiciuni ca tine și ca mine. Dar el a fost un vas ales pe care Dumnezeu l-a putut folosi în mod puternic. Dar cinstea nu i-o aducem lui William Branham. Noi nu mergem la mormântul lui, nici nu ne dăm jos încălțăminte ca să ne închinăm lui! Niciodată! Nu! Noi nu trebuie să mergem la un muzeu. N-avem nevoie de nimic ce ne-ar aduce aminte de el. Noi avem nevoie de ceea ce ne aduce aminte de Dumnezeu și de Cuvântul Lui.

Noi spunem aceasta de fiecare dată. Dacă cel ce propovăduiește nu reușește să-i aducă pe ascultători în legătură cu Dumnezeu, atunci ceva nu este corect. Trebuie să se întâmple pur și simplu ca oamenii să nu fie legați cu vestitorul Cuvântului, ci prin Cuvânt să primească legătura cu Dumnezeu și să știe în Cine cred. Nu voi intra în amănunte pentru că nu pot, dar vă spun, dacă te uiți ce se întâmplă pe întregul pământ sub numele „mesaj”, atunci îți pui capul între mâini și te întrebi: cum este posibil așa ceva? Dar noi Îi mulțumim Dumnezeului celui viu pentru că aleșii lui Dumnezeu nu pot fi amăgiți și nicio minciună nu-și are originea în adevăr. Adevărul este și rămâne adevăr în vecii vecilor. Și cine este din adevăr ascultă glasul Aceluia care ne vorbește prin scumpul Său Cuvânt, Însuși Domnul Dumnezeu. Apoi se împlinește: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17).

Cine își poate da seama că un bărbat care se crede a fi un proroc deosebit este purtat pe un fotoliu mare de trei metri pe umerii oamenilor, sub strigăte de veselie, în sunet de cântări și bucurie? Apoi acest bărbat citește un citat după celălalt. Ceilalți strigă. Apoi el citește din nou. Și în felul acesta se lasă purtat pe fotoliu până la adunare. El este purtat pe umeri, mai presus ca papa, și toți îi strigă cu cântece de veselie. Amăgire și înșelăciune! N-avem nevoie de cineva care să fie purtat, n-avem nevoie de cineva care să fie proslăvit și cinstit! Noi avem nevoie de Cuvântul Adevărului, de har ca să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Citim și cuvântul din 1 Petru unde răscumpărarea ne este arătată în fața ochilor. În 1 Petru 1:18 bărbatul lui Dumnezeu a exprimat următoarele: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”. Aleluia! Îi aducem slavă și cinste Dumnezeului nostru.

Noi n-am fost răscumpeați cu aur sau cu argint, ci cu Sângele scump al Mielului lui Dumnezeu. În El noi am fost eliberați, răscumpeați, neprihăniți, sfințiți, desăvârșiți. Pe cât de sigur Și-a isprăvit El lucrarea, pe atât de sigur suntem noi desăvârșiți în El. Înaintea Feței lui Dumnezeu, Mireasa este arătată fără pată, fără zbârcitură, fără cusur. Scumpi frați și surori, să nu ne uităm la starea noastră, să nu ne uităm la alții. Să ne uităm la Domnul, să ne uităm la cruce. Noi am fost răstigniți împreună cu El, am fost răstigniți și îngropați cu Domnul și am înviat împreună cu El într-o viață nouă și așteptăm schimbarea trupurilor noastre la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Se va întâmpla. Pe cât de sigur trupul Lui a fost schimbat, pe atât de sigur trupurile noastre vor fi schimbate.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit har și în mod deosebit ne-a descoperit făgăduințele pentru acest timp. Acum o spun încă o dată. Mă uit în urmă la toți acești ani, mă uit în urmă cu 60 de ani când l-am întâlnit pentru prima oară pe fratele Branham, i-am dat mâna și el mi-a spus: „Tu ești un predicator al Evangheliei”. Mă uit la cincizeci de ani în urmă, după plecarea Acasă a fratelui Branham, de când Cuvântul Domnului a fost purtat pe întregul pământ pentru că Domnul a dorit și a hotărât așa. V-am spus deja că eu vin din Estul Europei. Și acolo Dumnezeu a dăruit mult har. Tatăl meu vorbea mai bine poloneza și rusa și pe urmă idiș și germana. Dumnezeu S-a îngrijit ca eu să cresc cu trei limbi, și astfel, când a trebuit să propovăduiesc Cuvântul, Dumnezeu S-a îngrijit să călătoresc pe întregul pământ și să mă pot orienta bine în toată lumea și aceste limbi să-mi fie de ajutor pretutindeni, pentru că a existat această însărcinare divină. Aceste cuvinte care mi-au fost spuse sunt la fel de adevărate

cum este adevărat că viu este Domnul: hrana să fie depozitată și apoi să fie distribuită.

De fiecare dată trebuie amintit ceea ce i-a fost spus fratelui Branham din norul supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Și acum acest mesaj premerge. Apoi fratele Branham vine sub călăuzirea Duhului Sfânt și punctează clar și deslușit: „Nu că eu aș fi premergătorul, ci mesajul va premerge”. Așa o auzim din gura lui. El a auzit-o din gura Aceluia care în 11 iunie 1933 în jurul orei 14 S-a coborât și i-a vorbit fratelui Branham din norul de lumină supranatural. Fratele Branham a spus că vocea a răsunat ca un duduț ușor de tunet. Când acest glas ca de tunet ușor a răsunat deasupra fratelui Branham, atunci i s-a spus că „el va fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Aceasta nu este o închipuire. Este o realitate divină. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru că noi trăim acum și suntem la zi în Împărăția lui Dumnezeu și că noi nu-i dăm cinste niciunui om, ci adevăratului și Singurului Dumnezeu. Noi putem face diferența. Dumnezeu este numai în Cuvântul Său. El nu este în nicio răstălmăcire.

Astfel înțelegem și ceea ce a spus fratele Branham: păcatul original este necredința. Cum a venit necredința descrisă în Geneza 3? Când Satan a venit la Eva, el a pus un semn de întrebare în urma cuvintelor pe care le spusese Dumnezeu și i-a spus: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu...?»*”. Aceasta a fost. Această necredință: cine nu-L crede pe Dumnezeu, Îl face mincinos. Dar rămâne așa cum a scris Pavel în Rom. 3:4: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. Dumnezeu este și rămâne adevărat în vecii vecilor și Cuvântul Său este adevărul.

Scumpi frați și surori, acum în încheiere permiteți-mi să vă spun: în aceste zile noi ne gândim în mod conștient la ceea ce s-a isprăvit pentru noi pe crucea Golgotei. Domnul nostru a purtat o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, L-au ocărât, L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii și L-au pălmuțit, zicând: «Hristoase,

prorocește-ne, cine Te-a lovit?»”. Niciun om n-a murit sub asemenea ocară și batjocură, așa cum a trebuit să moară Domnul nostru atunci. Ca să plătească prețul, El a trebuit să meargă această cale de ocară și batjocură. El Și-a vărsat Sângele, Sângele noului legământ. Noi suntem poporul noului legământ, gloata răscumpărată, proprietatea lui Dumnezeu ca fii și fiice ale Lui. Numele nostru a fost scris înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost jertfit. Dumnezeu a știut sfârșitul înaintea începutului și a putut hotărî totul de la început. Îi mulțumim Domnului că noi trăim acum.

Poate pot aminti pe scurt multele limbi în care sunt traduse predicile fratelui Branham și predicile noastre. Dați-vă odată seama, avem un frate în Portugalia care este născut în Moldova. El a crescut, vorbind două limbi, limba rusă și limba română. El este medic și trăiește în Portugalia. Astăzi el ne ascultă împreună cu soția lui și cu încă câțiva. El este dedicat lui Dumnezeu, traduce în limba portugheză. Astăzi ei toți se adună și ascultă Cuvântul. Gândiți-vă, în România și pretutindenii credincioșii se adună ca să asculte Cuvântul Domnului. Scumpi frați și surori, Domnul S-a îngrijit pentru toate limbile. Dumnezeu S-a îngrijit să existe frați pentru traducere. Și fratele din Bulgaria. Cine s-ar fi gândit că poate avea loc o transmisie regulată a predicilor la o televiziune din Bulgaria și astfel mesajul să fie transmis? Cine și-ar fi putut închipui că Dumnezeu va deschide toate aceste uși și Cuvântul ceasului să poată fi propovăduit tuturor neamurilor și popoarelor?

S-o mai spunem o dată. Noi trăim aproape de revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Eu cred că noi o putem accentua: revenirea Lui nu este doar aproape, ci este foarte, foarte aproape. Noi suntem foarte aproape de revenirea Domnului nostru. Acestea sunt ore de pregătire, și putem crede așa cum zice Scriptura. În legătură cu credința, Domnul nostru a spus: „*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*” (Ioan 8:24). Noi credem că El, Răscumpărătorul nostru, este Dumnezeu descoperit în trup. Dumnezeu ne-a primit. Domnul nostru este Emanuel, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu descoperit în trup. Pentru că păcatul originar a avut loc într-un trup de carne și Sânge, Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și

Sânge, ca să plătească prețul. Astăzi spun acest lucru încă o dată: viața este în sânge. Viața divină care a fost în Sângele Fiului lui Dumnezeu este în toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, este viața veșnică pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o. Lăudat și cinstit să fie Dumnezeul nostru pentru Golgota. Lăudat să fie El, El Cel înviat, Biruitorul de pe Golgota. Așa cum a scris apostolul Ioan: „Credința noastră este cea care a biruit lumea”. Ea este ancorată în Cuvânt. Noi credem așa cum zice Scriptura. Și pentru că noi credem așa cum zice Scriptura de aceea credința noastră este biruința asupra lumii.

Vineri am citit versetul din Ioan 19 unde este scris: „*ca să se îplinească toată Scriptura*”. Scumpi frați și surori, Cuvântul Dumnezeului nostru este atât de puternic! Să mai citim o dată din Ioan 19:28: „*După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să îplinească toată Scriptura, a zis: «Mi-e sete.»*”. Apoi putem merge la Ps. 69:21, putem merge la Ps. 22:16 și am putea citi multe versete biblice care au fost spuse mai dinainte și s-au împlinit atunci. Chiar și faptul că „*nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat*” a fost spus mai dinainte în Ps. 34:20, doar trebuie s-o citiți. Psalmul 24 l-am citit deja, am putea citi toți Psalmii. Apoi Zaharia 12:10: „*...își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns*”. După înviere Domnul nostru i-a arătat lui Toma rănilor Lui și Toma a strigat: „*Domnul meu și Dumnezeul meu!*”(Ioan 20:28).

Scumpi frați și surori, prețul plătit pentru răscumpărarea noastră a fost nespus de mare. Domnul nostru a mers drumul spre Golgota pentru ca această cale să fie liberă și noi să putem păși în slavă. El a venit la noi, ne-a dăruit răscumpărarea pentru ca atunci când timpul se va fi împlinit, noi, cei răscumpești, să putem merge la El în slavă. Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc și Îi slujesc. Fiți binecuvântați cu toții!

Mai spun lucrul acesta o dată. După înmormântarea fratelui Branham, când Domnul mi-a spus: acum a sosit timpul pentru împărțirea hranei; voi știți eu am lucrat pentru statul german la NATO.

Timp de cincisprezece ani am predicat și am lucrat în același timp, câștigându-mi pâinea, muncind cu mâinile mele. Doar după înmormântarea fratelui Branham în aprilie 1966 când m-am întors din Statele Unite mi-am dat demisia de la locul de muncă pe care îl aveam la NATO și i-am spus șefului meu că a sosit timpul ca de acum să-I slujesc Domnului. De la început Dumnezeu a dăruit har pentru a fi purtat Cuvântul. Și toți aceia care o ureche ca să audă ceea ce are de spus Bisericii Duhul o vor auzi și vor rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu.

O mai spun încă o dată: aleșii nu pot fi amăgiți. Aleșii sunt aleși înainte de întemeierea lumii, sunt hotărâți să fie acolo și numele lor este scris în Cartea Vieții Mielului, în Testament. Noi credem cum zice Scriptura și vom trăi desăvârșirea noastră prin har. Însuși Domnul Își va duce lucrarea Lui la încheiere și noi vom avea parte de aceasta, prin har. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi dăm slavă și cinste, laudă, mărire și închinare, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin. Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. În timp ce ne plecăm capetele, rămânem în rugăciune înaintea lui Dumnezeu.

Scumpei frați și surori, chiar dacă după trup sunt slab, Cuvântul lui Dumnezeu mai este și astăzi o putere divină. Așa a scris Pavel: Cuvântul crucii este o putere divină pentru aceia care îl cred. Noi credem acest Cuvânt. Până astăzi noi venim cu toate rugăciunile noastre înaintea tronului de har al lui Dumnezeu. Sângele încă mai este pe tronul de har, încă mai este timpul harului, încă mai putem veni. Astăzi noi putem lua cu noi acasă: iertarea, vindecarea, salvarea sufletului, tot ceea ce ne-a fost dăruit pe Golgota; este cadoul care ne-a fost oferit de Dumnezeu. Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta. Credința a biruit lumea, credința în Isus Hristos, credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Credința este biruința și astăzi. Și astăzi este descoperită aici biruința Dumnezeului nostru, și astăzi Domnul ne-a vorbit. El să ne dăruiască inimi mulțumitoare în întreaga Europă, pe întregul pământ, pretutindeni unde Cuvântul propovăduit este auzit. Vă rog primiți Cuvântul lui Dumnezeu în inimile voastre, credeți-L așa cum zice Scriptura. Și așa cum am citit din Ioan 19, atunci când Domnul a strigat: „Mi-e sete” a trebuit să se împlinească ultima

prorocie, iar ei I-au dat să bea oțet, așa cum fusese spus mai dinainte în Ps. 69:21b, pentru ca toată Scriptura să se împlinească. Nimic n-a rămas neîmplinit. Tot ceea ce ținea de prima venire a lui Hristos s-a împlinit atunci. Și tot ceea ce trebuie să se întâmple acum înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos se întâmplă acum, se împlinește în fața ochilor noștri. Domnul ar putea citi de aici, și noi am putea citi de aici și de fiecare dată am putea striga: „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri*”. Ce mare har! Aceasta este ziua mântuirii; și această zi se va încheia și va începe ziua Domnului. Lui, Dumnezeului celui viu I-am dăruit încrederea noastră și credem că El a ascultat deja toate rugăciunile, deoarece toate fângăduințele, în El, sunt «Da» și «Amin», prin noi. Vă rog să ridicați mâna dacă avem necazuri pe care le putem aduce Domnului. Peste tot, peste tot sunt necazuri.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, noi avem garanția că Tu ai înviat a treia zi. Tu trăiești. După învierea Ta, Tu Te-ai descoperit alor Tăi și le-ai vorbit; nu doar în drum spre Emaus, când inimile lor ardeau, ci le-ai vorbit și ucenicilor Tăi. Tu ne vorbești și nouă. Cuvântul Tău este viu, ne merge la inimă. Tu ne descoperi Cuvântul Tău scump și prețios. Iubite Domn, Tu să ai calea Ta cu noi. Dăruiește-ne credința că Tu ai isprăvit totul, ai făcut totul și ai strigat: „S-a isprăvit!” Fie ca acum toți să privească la rugăciunile lor ca fiind ascultate. Dăruiește salvare, eliberare, vindecare. Orice este necesar, Dumnezeule dăruiește-ne-o prin har. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim frumos din toată inima pentru această zi și pentru toate cuvintele Scripturii. Îți mulțumesc că noi ne putem aduna aici, nederanjați, și putem asculta Cuvântul Tău. Îți mulțumim pentru toți aceia care sunt în legătură directă, fie că sunt în Europa, America de Sud, Statele Unite sau indiferent unde ar fi pe pământ. Doamne, Dumnezeul nostru, fii lăudat și cinstit. Tu l-ai trimis pe robul și prorocul Tău și ne-ai dăruit ultimul mesaj al restituirii, prin har, ne-ai adus înapoi la Tine și Cuvântul Tău. Tu ne-ai vorbit în toți anii. Și astăzi Cuvântul Tău nu se va întoarce gol, ci își va atinge scopul pentru care Tu l-ai trimis. Lăudat și cinstit ești Tu Doamne, Singurul,

adevăratul Dumnezeu, Ție, numai Ție Îți dăm cinstea, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Domnul îi cheamă afară pe ai Săi din toate popoarele, limbile și națiunile, așa cum i-a fost spus lui Avraam și este scris în Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Este minunat că noi putem crede ca și Avraam. Noi suntem sămânța lui Dumnezeu, sămânța lui Avraam, noi credem ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit. Amin.